

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 12CoP/10/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5825202428
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2026:5825202428.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a sudcov Mgr. Silvie Tisovej a Mgr. Petra Straku, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. A., nar. XX.XX.XXXX bytom u otca, zastúpená kolíznym opatrovníkom: Úrad práce sociálnych vecí a rodiny, Námestovo, dieťa rodičov - matka: B. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. E. a otec: F. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. XXX/XX, E. – D. zastúpený splnomocneným zástupcom: JUDr. Andrej Bryja, advokát so sídlom Hviezdoslavova 49, Námestovo, o návrhu navrhovateľky (stará matka dieťaťa): B. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom ulica H. I. XXX/XX, E., zastúpená splnomocnenou zástupkyňou: JUDr. Marta Bojo Vevurková, advokátka so sídlom ulica Mieru 312/13, Námestovo, o úprave styku navrhovateľky s maloletým dieťaťom, v štádiu konania o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní navrhovateľky proti uzneseniu Okresného súdu Námestovo č. k. 4P/40/2025-32 zo dňa 29. októbra 2025, takto

rozhodol:

uznesenie súdu prvej inštancie m e n í tak, že n a r i a ě u j e neodkladné opatrenie nasledujúceho znenia:

Navrhovateľka B. C. je oprávnená stretávať sa s maloletou A. A., nar. XX.XX.XXXX každý prvý víkend v kalendárnom mesiaci od piatku od 15.00 hod. do nedele do 15.00 hod.

Navrhovateľka je oprávnená v určenom čase maloleté dieťa prevziať v mieste bydliska otca a povinná po ukončení stretnutia maloleté dieťa odovzdať v mieste bydliska otca.

Otec je povinný maloleté dieťa na styk s navrhovateľkou B. C. riadne a včas pripraviť a styk umožniť.

Vo zvyšku návrh navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietá.

Neodkladné opatrenie bude trvať do právoplatného skončenia konania vo veci vedenej na Okresnom súde Námestovo sp. zn. 4P/40/2025.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Námestovo, ako súd prvej inštancie, ďalej aj ako „okresný súd“, uznesením č. k. 4P/40/2025- 32 zo dňa 29. októbra 2025 rozhodol tak, že:

Súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietá.

1.1 Rozhodnutie odôvodnil tým, že dňa 02.10.2025 bol súdu doručený návrh navrhovateľky - starej matky dieťaťa (ďalej len „navrhovateľka“) B. C., ktorá žiadala o úpravu styku s maloletou, ktorá je jej vnučkou a zároveň o nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým dočasne upraví styk tak, že bude oprávnená sa s maloletou stretávať každý nepárny víkend od piatku od 15.00 hod. do nedele do 18.00 hod. a každý párný týždeň v stredu od 17.00 hod. do 19.00 hod. do právoplatného skončenia konania vo veci samej.

1.2 Vykonanými lustráciami z pripojeného rodného listu dieťaťa a pripojených spisov (sp. zn. 12P/9/2019, sp. zn. 4P/3/2022, sp. zn. 18P/63/2024 a sp. zn. 18P/81/2024) bolo zistené, že posledná právna úprava o výkone rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu bola na návrh otca upravená rozsudkom Okresného súdu Námestovo č. k. 18P/81/2024-71 zo dňa 24.10.2024, ktorým súd schválil dohodu rodičov uzavretú na pojednávaní dňa 24.10.2024 podľa ktorej je maloletá zverená do osobnej

starostlivosti otca s oprávnením oboch rodičov maloletú zastupovať a spravovať jej majetok, matka je zaviazaná vyživovacou povinnosťou k maloletej vo výške 100 eur mesačne, vždy do každého 15.dňa v mesiaci vopred k rukám otca so záväzkom uhradiť k rukám otca v lehote do konca novembra 2024 zameškané výživné vo výške 200 eur. Týmto rozsudkom došlo k zmene rozsudku Okresného súdu Námestovo č. k. 4P/3/2022-66 zo dňa 07.10.2022, ktorým bola maloletá zverená do osobnej starostlivosti matky s úpravou vyživovacej povinnosti otca k maloletej).

1.3 Pri rozhodovaní súd vychádzal z ustanovení § 2 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok, ďalej len „CMP“, § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 329 ods. 1 vetá prvá, ods. 2, § 328 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“. V prvom rade konštatoval, že v zmysle ustanovenia § 324 a nasl. CSP je možné nariadiť neodkladné opatrenie, ale len za splnenia podmienky naliehavosti veci a bezodkladnej potreby jeho nariadenia a súčasne za osvedčenia dôvodnosti uplatňovaného nároku. Potreba bezodkladnosti súdnej úpravy je totiž namieste vždy, keď zdravie, výživa alebo priaznivý vývoj maloletého dieťaťa môže byť ohrozený. Maloletá je súdnym rozhodnutím zverená do osobnej starostlivosti otca, ktorý sa o ňu riadne stará. Podľa súdu v prípade, že je riadne zabezpečovaná osobná starostlivosť o dieťa jeho rodičom, tak pri absencii, resp. obmedzení styku maloletého dieťaťa s príbuznou osobou v tomto prípade jeho starou matkou nie je dôvodný neodkladný zásah súdu spočívajúci v úprave styku dieťaťa s blízkou osobou, nakoľko nejde o situáciu, kedy je život, zdravie, priaznivý vývin dieťaťa bezprostredne ohrozený. Či je v záujme maloletého dieťaťa potrebné upraviť styk dieťaťa s blízkou osobou v tomto prípade so starou matkou dieťaťa a či to vyžadujú pomery v rodine, a teda či sú splnené predpoklady pre úpravu takéhoto styku uvedené v § 25 ods. 5 Zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákona o rodine“) je možné posúdiť až na základe vykonaného dokazovania vo veci. Za situácie, že nebola osvedčená potreba neodkladnej úpravy pomerov maloletého dieťaťa súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Týmto neodkladným opatrením nie sú prejudikované práva účastníkov konania.

2. Proti uzneseniu okresného súdu podala navrhovateľka prostredníctvom splnomocneného zástupcu odvolanie došlé dňa 13.11.2025 z dôvodu, že súd nesprávne posúdil podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 324 a nasl. CSP a dospel k nesprávnemu záveru, že nebola preukázaná potreba bezodkladnej úpravy maloletého dieťaťa.

2.1 Mala za to, že osvedčila existenciu dlhodobého a intenzívneho vzťahu s maloletou, ktorá s ňou niekoľko rokov žila, pravidelne trávila víkendy aj prázdniny a vytvorila si s ňou hlboké citové puto. Od 14.08.2025 však otec náhle a bezdôvodne prerušil všetky formy kontaktu medzi maloletou a ňou, vrátane telefonickú a online komunikáciu. Navrhovateľka sa opakovane pokúsila s otcom dohodnúť na pravidelnom stretávaní, avšak bezúspešne. Otec umožnil stretnutia len výnimočne, dňa 20.09.2025, keď maloletú doviezol k navrhovateľke na víkend a dňa 18.10.2025 počas rodinnej oslavy narodenín navrhovateľky, kedy sa maloletá po odchode rozplakala a nechcela odísť. Ako dôkaz predložila čestné prehlásenia. Dňa 04.11.2025, keď mohla maloletá navštíviť navrhovateľku na tri hodiny, otec stretnutie podmienil tým, že dieťa musí počas návštevy vypracovať školské úlohy nielen na nasledujúci deň. Maloletá počas všetkých stretnutí vyjadrila ľútosť nad tým, že sa nemôže s navrhovateľkou stretávať častejšie, odmietala sa vrátiť domov k otcovi. Na dôkaz predložila SMS komunikáciu. Takéto správanie otca je podľa navrhovateľky v rozpore s najlepším záujmom dieťaťa. Dieťa v nízkom veku stratilo kontakt s matkou, má k navrhovateľke hlboký citový vzťah, pretože tá dlhodobo suplovala jej matku, bola jej oporou a najbližšou osobou. Náhle prerušenie tohto putá spôsobuje maloletej psychickú ujmu a ohrozuje jej citový vývin. Matka nemá upravené stretávanie s maloletou z dôvodu, že je užívateľkou návykových látok.

2.2 Ďalej navrhovateľka uviedla, že už v minulosti požiadala otca, aby s maloletou navštívil psychológa z dôvodu, že maloletá sa musela vysporiadať s viacerými nepriaznivými rodinnými situáciami vo veľmi nízkom veku (strata matky z dôvodu jej závislosti na návykových látkach, otcova nová partnerka a jej maloleté dieťa a iné) čo otec odmietol riešiť uvedúc, že on v minulosti ako dieťa bol tiež u psychológov a ani jeden mu nepomohol. Navrhovateľka má strach o psychické zdravie maloletej a z doterajšieho správania sa otca najmä k maloletej (odmieta prístup k navrhovateľke alebo podmieňuje rôznymi činnosťami, krátkym časovým úsekom na stretnutia), nerešpektovaním prání maloletého dieťaťa na udržiavaní vzťahov v jej rodine, v bránení v kontaktovaní maloletej ako aj s nevlastnými súrodencami a ostatnými členmi domácnosti.

2.3 Podľa navrhovateľky súd zamietol návrh na neodkladné opatrenie bez toho, aby umožnil maloletej vyjadriť svoj názor. Kolízny opatrovník bol ustanovený až dňa 29.10.2025, pričom v ten istý deň bolo vydané aj napadnuté uznesenie. Súd tak porušil právo dieťaťa byť vypočuté, garantované článkom 12 Dohovoru o právach dieťaťa. V odôvodnení sa súd obmedzil len na konštatovanie, že otec sa

o maloletú riadne stará, čo však ona nespochybňuje. Predmetom návrhu nie je kvalita starostlivosti otca, ale obmedzenie práva dieťaťa na kontakt s blízkou osobou, ktoré je garantované aj článkom 9 Dohovoru o právach dieťaťa.

2.4 Mala za to, že takéto náhle prerušenie blízkeho citového puta medzi maloletou a ňou ako osobou, ktorá dlhodobo zohrávala významnú rolu v jej výchove a živote predstavuje závažný zásah do psychickej stability dieťaťa a môže negatívne ovplyvniť jej citový a sociálny vývin. Takéto odlúčenie bez vysvetlenia môže v dieťati vyvolať pocit neistoty, opustenosti a úzkosti. Podľa nej je preto v najlepšom záujme dieťaťa, aby sa kontakt s ňou obnovil aspoň v obmedzenom rozsahu do rozhodnutia vo veci samej. Súd doposiaľ nevytýčil pojednávanie pred rozhodnutím o neodkladnom opatrení, nevypočul prostredníctvom kolízneho opatrovníka maloletú, čím zmaril možnosť sa maloletemu dieťaťu vyjadriť.

2.5 Navrhovateľka preto navrhla, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvého stupňa a dočasne upravil jej styk s maloletou v navrhovanom rozsahu, resp. aspoň na jeden víkend v mesiaci, pretože takéto opatrenie je potrebné na ochranu psychického zdravia maloletej a na zachovanie jej vzťahu s blízkou osobou, ktorá bola dlhodobo súčasťou jej života. Navrhla preto rozhodnúť tak, že sa dočasne upravuje stretávanie navrhovateľky s maloletou tak, že bude oprávnená stretávať sa s ňou každý nepárny víkend od piatku od 15.00 hod. do nedele do 18.00 hod. a každý párný týždeň v stredu od 17.00 hod. do 19.00 hod. do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Otec v stanovenom čase maloletú odovzdá v mieste bydliska navrhovateľky a navrhovateľka maloletú v stanovenom čase odovzdá v mieste bydliska otca.

3. Otec ani matka sa k odvolaniu navrhovateľky písomne nevyjadrili a rovnako tak ani kolízny opatrovník.

4. Kolízny opatrovník predložil dňa 27.11.2025 správu zo zisťovania rodinných, bytových a sociálnych pomerov maloletého dieťaťa.

5. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, (§ 2 ods. 1 CMP, § 34 ods. 1 CSP, § 3 ods. 5 písm. a/ CMP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 359 CSP), účastníkom konania v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 362 CSP, § 7 ods. 1 CMP) proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 2, § 357 písm. d/ CSP) preskúmal uznesenie okresného súdu bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP) postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 329 ods. 1, § 385 ods. 1 a contrario CSP) a uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že nariadil neodkladné opatrenie (§ 388 CSP).

6. Uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým návrh navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia podaného spolu s návrhom vo veci samej zamietol bolo založené na konštatovaní, že otec ktorému bola maloletá zverená do osobnej starostlivosti riadne stará a preto nebola osvedčená potreba neodkladnej úpravy pomerov maloletého dieťaťa na styk s blízkou osobou - navrhovateľkou.

7. Navrhovateľka v odvolaní namietala nesprávne posúdenie podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia a v dôsledku toho nesprávny právny záver. Mala za to, že predmetom návrhu nie je kvalita starostlivosti otca, ktorú nespochybňuje ale obmedzenie práva dieťaťa na kontakt s blízkou osobou, ktoré je garantované aj článkom 9 Dohovoru o právach dieťaťa. Vytýkala súdu, že neumožnil maloletej vyjadriť svoj názor. Náhle prerušenie blízkeho citového puta medzi maloletou a ňou ako osobou, ktorá dlhodobo zohrávala významnú rolu v jej výchove a živote predstavuje podľa nej závažný zásah do psychickej stability dieťaťa a môže negatívne ovplyvniť jej citový a sociálny vývin.

8. Zmyslom právnej úpravy neodkladného opatrenia vo veciach starostlivosti o maloleté dieťa je ochrana práv v prípade konkrétneho ohrozenia. Neodkladné opatrenie neprejudikuje práva účastníkov ani tretích osôb a svoje opodstatnenie strácajú, keď súd poskytne ohrozeným alebo porušeným právam definitívnu ochranu. Nariadenie neodkladného opatrenia predpokladá, aby sa aspoň osvedčila danosť práva, aby neboli vážnejšie pochybnosti o potrebe dočasnej úpravy. Inštitút neodkladného opatrenia má slúžiť k ochrane práv dieťaťa v situáciách, keď sú tieto zjavne ohrozené a do doby, keď o výchove nebude rozhodnuté podľa príslušných ustanovení Zákona o rodine. Potreba dočasnej úpravy nemusí vyplývať len z naliehavosti situácie, ale aj z existencie záujmu maloletého dieťaťa na dočasnej úprave pomerov.

9. Pri posudzovaní a určovaní záujmu maloletého dieťaťa sa zohľadňujú podľa čl. 5 písm. h/ Zákona o rodine aj podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s inými blízkymi osobami. Blízko

osobou je navrhovateľka ako stará matka dieťaťa t.j. príbuzná v priamom rade (viď § 116 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník pri jeho aplikácii podľa § 110 Zákona o rodine).

10. Aj Dohovor o právach dieťaťa ako medzinárodná zmluva, ktorou je Slovenská republika viazaná (Oznámenie Federálneho ministerstva zahraničných vecí č. 104/1991 Zb. o dojednaní Dohovoru o právach dieťaťa) stanovuje, že maloleté deti majú právo nielen na zachovanie svojho vzťahu s rodičmi, ale aj právo na zachovanie svojej totožnosti rodinných vzťahov v súlade s čl. 8 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa. Zároveň Dohovor uznáva aj zodpovednosť členov širšej rodiny dieťaťa pri zabezpečení orientácie dieťaťa a jeho usmerňovaní v súlade s jeho rozvíjajúcimi sa schopnosťami v čl. 5 Dohovoru o právach dieťaťa.

11. Zabezpečenie uvedeného práva dieťaťa je vyjadrené v úprave v § 25 ods. 5 Zákona o rodine. Podľa tohto ustanovenia môže súd upraviť stretávanie blízkych osôb s dieťaťom pri splnení dvoch podmienok a to, ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a zároveň, ak si to vyžadujú pomery v rodine.

12. Po oboznámení sa s napadnutým rozhodnutím, odvolaním navrhovateľky ako aj obsahom spisu, ktoré súčasťou sú aj pripojené spisy, mal odvolací súd zistené, že maloletá bola najskôr rozsudkom Okresného súdu Námestovo č. k. 12P/9/2019-46 zo dňa 11.6.2019 zverená do osobnej starostlivosti matky. Nakoľko matka pre užívanie návykových látok nebola schopná zabezpečiť riadnu starostlivosť a ochranu dieťaťa bola maloletá zverená do osobnej starostlivosti otca (rozsudok Okresného súdu Námestovo č. k. 18P/81/2024-71 zo dňa 24.10.2024) v ktorom konaní otec uviedol, že dcéra je na toto prostredie (rozumej u navrhovateľky) zvyknutá, lebo tam bývali, má dobrý vzťah so starými rodičmi. V tejto posudzovanej veci otec v rámci šetrenia v jeho domácnosti sa pred kolíznym opatrovníkom vyjadril, že nebráni navrhovateľke v stretávaní s maloletou. Potvrdil však, že určitú dobu jej maloletú nedával (hneval sa, že maloletú nechali bez dozoru). Okrem toho uviedol, že maloletá prichádza do puberty, preto si s ňou chce stanoviť pravidlá, navrhovateľka mu ničí autoritu, podrážka ho pre pred maloletou. K návrhu vo veci samej uviedol, že súhlasí so stretávaním 1x do mesiaca po vzájomnej dohode a to vždy keď sú i súrodenci maloletej doma, 1x do týždňa telefonicky sa kontaktovať s maloletou avšak s úpravou počas sviatkov nesúhlasí. Maloletá, ktorá je vo veku takmer 11 rokov, v rámci pohovoru pred kolíznym opatrovníkom uviedla, že navštevuje 5. ročník základnej školy. S biologickou matkou sa nestretáva. Stretáva sa so starými rodičmi z oboch strán, navštevuje navrhovateľku a stretáva sa aj so širšou rodinou. Vzhľadom na uvedené je osvedčené dlhodobé vytvorenie si blízkeho citového vzťahu maloletej k navrhovateľke. Okrem toho zo spisu vyplýva, že navrhovateľke boli zverení do náhradnej osobnej starostlivosti aj nevlastní súrodenci maloletej – dvojčatá, deti matky maloletej. Bolo osvedčené, že navrhovateľka s otcom nezdieľajú rovnaký názor na vzájomné stretávanie a to hlavne pokiaľ ide o rozsah. Za danej situácie, keď navrhovateľka v podstate nahrádza maloletej čiastočne aj matku, a u ktorej žijú aj jej nevlastní súrodenci je treba rešpektovať záujem maloletého dieťaťa na rozvoji jej vzťahovej citovej väzby s navrhovateľkou ako starou matkou ale aj na rozvíjaní súrodeneckých vzťahov.

13. Posudzujúc ohrozenie dôležitého záujmu dieťaťa obmedzovaním zo strany otca, odvolací súd na rozdiel od okresného súdu, ktorého záver bol len všeobecný, bez ozrejmenia si súčasnej situácie na strane dieťaťa, odlišne právne posúdil potrebu nariadenia neodkladného opatrenia vzhľadom na jeho nevyhnutnosť.

14. Za odôvodnené považoval stretávanie maloletej s navrhovateľkou v rozsahu – prvý víkend v mesiaci od piatku od 15.00 hod. do nedele do 15.00 hod. (kvôli potrebe prípravy maloletej na školské vyučovanie). Vo zvyšnej časti preto návrh navrhovateľky zamietol. Vyhovenie v tejto časti návrhu navrhovateľky odvolací súd nepovažoval za neproporcionálne vo vzťahu k možnostiam otca tráviť svoj voľný čas počas víkendov s maloletým dieťaťom vo zvyšnom čase.

15. V súlade s ust. § 325 ods. 1 CSP tak mal za to, že si neodkladnú úpravu vyžaduje záujem dieťaťa a existujúce pomery medzi účastníkmi konania a preto uznesenie súdu prvej inštancie v súlade s ust. § 388 CSP zmenil nariadením neodkladného opatrenia vo vyššie uvedenom rozsahu. Zároveň upravil práva a povinnosti navrhovateľky a otca s tým, že miestom prevzatia a odovzdania dieťaťa bude aj vzhľadom na to, že obaja bývajú v Tvrdošíne, bydlisko otca. Neodkladné opatrenie bude trvať do právoplatného skončenia konania vo veci vedenej na Okresnom súde Námestovo sp. zn. 4P/40/2025.

16. Odvolací súd poukazuje na to, že úprava styku určená neodkladným opatrením je v skutočnosti len faktickým opatrením, ktoré vyplýva z danej situácie, ktorá nastala a zásadne neovplyvňuje otázku

meritórneho rozhodnutia vo veci. V uvedenom konaní súd vykoná dokazovanie potrebné na zistenie skutočného stavu pričom sa bude zaoberať aj všetkými zisteniami a tvrdeniami účastníkov konania, ktoré boli produkované v tomto štádiu odvolacieho konania (o neodkladnom opatrení) a následne meritórne rozhodne v súlade s najlepším záujmom dieťaťa.

17. Nakoľko v danom prípade nejde o konečné rozhodnutie vo veci, odvolací súd o trovách konania nerozhodoval, keďže o trovách celého konania vrátane odvolacieho rozhoduje súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí podľa § 58 CMP.

18. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).